

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25408/2024
18.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Тодоровић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Иван Станојевић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда Крушевцу Гж 3001/23 од 25.04.2024. године, у седници одржаној 18.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ, одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда Крушевцу Гж 3001/23 од 25.04.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда Крушевцу Гж 3001/23 од 25.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Брусу П 12/23(19) од 17.05.2023 године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се наложи туженом да му на име стицања без основа исплати износ од 138.536,00 динара са законском затезном каматом у висини референтне стопе Народне банке Србије, увећане за 8 процентних поена, почев од 05.08.2017. године, па до коначне исплате и износ од 6.000,00 динара, на име накнаде за уклањање камена, са затезном каматом у висини референтне стопе Народне банке Србије, увећане за 8 процентних поена, почев од 05.08.2017. године до коначне исплате. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженом надокнади трошкове парничног поступка у износу од 81.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Гж 3001/23 од 25.04.2024. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, на основу одредбе члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС, бр. 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је стицање без основа. Одлуке нижестепених судова донете су применом одговарајућих одредби материјалног права о питању враћања стеченог без основа на утврђено чињенично стање у овој парници и одбили тужбени захтев тужиоца. Ревизијом тужиоца се указује на непотпуно утврђено чињенично стање у погледу савесности стицаоца, а то није разлог за посебну ревизију, у смислу одредбе члана 404. став 1. ЗПП.

Из тих разлога, Врховни суд је донео одлуку као у ставу првом изреке применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужбу ради стицања без основа тужилац је поднео 27.05.2019. године, а вредност предмета спора је 144.536,00 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у коме се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Из тих разлога, Врховни суд је донео одлуку као у ставу другом изреке применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић